

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 51 0 Mal 175595 22 GŽ

Novi Travnik, 26.04.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JKP „Trebišnjica“ d.o.o. Travnik, Nova Bila bb, Travnik, zastupan po zastupniku po zakonu direktoru N.B., protiv tuženog J.R., sin I. iz T.,, radi isplate duga, vrijednost spora: 178,50 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 Mal 175595 20 Kom od 05.01.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.04.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 Mal 175595 20 Kom od 05.01.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda obavezan je tuženi da tužitelju isplati novčani iznos od 178,50 KM, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40,00 KM, a sve u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa presude.

Protiv citirane prvostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija u cijelosti iz razloga koji se u suštini svode na ocjenu dokaza pa time i zbog pogrešno primjene materijalnog prava s prijedlogom drugostepenom sudu da pobijanu odluke preinači tako što će odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan. U obrazloženju žalbe se navodi, a što je žalitelj isticao i tokom postupka da tužitelj nije vršio usluge odvoza smeća a niti ima potrebe jer isti sam uništava otpad, kao i to da računi nisu mogli biti ispostavljeni na dva člana domaćinstva obzirom da stanuje na datoj adresi od 2019. godine kao povratnik i to sam. kao dokaz da tužitelj nije vršio usluge odvoza smeća uz žalbu je priložio dokaz. Zahtjev za izmještanje otpada mješšana naselja D. i P. od 02.09.2019.godine.

Tužitelj nije dostavio odgovor na žalbu.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta, proizlazi da je tužitelj dana 30.06.2020. godine, podnio kod Općinskog suda u Travniku protiv tuženog radi naplate duga na ime komunalnih usluga u iznosu od 178,50 KM, a kako je to opredjeljeno tokom postupka.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužitelj ovlašteni davatelj komunalnih usluga na području Općine Travnik, te da su tuženom ispostavljeni računi za pružene komunalne usluge, ali je među istima sporno da li je tužitelj tuženom pružao uslugu odvoza komunalnog otpada u utuženom periodu, pa time i da li je tuženi u obavezi isplatiti dugovano.

Cijeneći provedene dokaze kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi shodno članu 7., 8., 123 i 126. Zakona o parničnom postupku, prvostepeni sud je odlučio kao u izreci pobijane presude iz slijedećih razloga, a što se može sumirati na način: da je tužitelj kao davalac komunalne usluge shodno članu 12. i 20. Zakona o komunalnim djelatnostima („Službene novine SBK/KSB“ broj: 13/13 od 02.12.2013. godine), odredbi iz člana 126., 128. i člana 133. Odluke o komunalnom redu („Službene novine Općine Travnik“ broj: 18/09) u okviru utvrđene djelatnosti od posebnog društvenog interesa i to održavanja čistoće i čuvanja javnih površina, sakupljanja odvoza smeća i drugim komunalnim otpadom, u poziciji povjerioca u povjerilačko-dužničkom odnosu nasuprot tuženog, kao korisnika komunalne usluge, dakle dužnika u ovom obligaciono pravnom odnosu. Kako iz tog odnosa proizilazi obaveza tuženog na plaćanje utvrđene cijene za pruženu komunalnu uslugu, pa budući da tuženi u spornom periodu nije platio svoju obavezu čija je visina utvrđena po fakturama za utuženi period iskazana u analitičkoj kartici tužitelja za kupca J.R., to je obavezao tuženog na isplatu dužnog iznosa od 178,50 KM, a sve to s pozivom na gore citirane odredbe Odluke o komunalnom redu, člana 12. i 20 Zakona o komunalnoj djelatnosti SBK/KSB („Službene novine SBK/KSB“ broj: 13/13) te relevantnih odredaba Zakona o obligacionim odnosima. O troškovima postupka prvostepeni sud je odlučio na osnovu člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je iznio dovoljno jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju pobijane odluke.

Naime, iz predmetnog stanja spisa, osporene presude, kao i iz navoda žalbe nesporno proizilazi da je tužitelj registrovani pravni subjekt za djelatnost odvoza smeća sa područja općine Travnik, pa tako i za naselje u kojem prebiva tuženi, pa kako se radi o djelatnosti od posebnog društvenog interesa koja je povjerena tužitelju shodno naprijed citiranim odlukama i za koju se ne može reći da je bila uskraćena tuženom, to pravilno prvostepeni sud zaključuje da je tužitelj kao davalac usluge ovlašten zahtijevati naknadu od korisnika takvih usluga prema utvrđenim cijenama komunalnih usluga prema broju članova domaćinstva, a da tuženi svoju tvrdnju da se u konkretnom slučaju radi samo o jednom članu domaćinstva nije dokazao, odnosno da je u tom pravcu o nastalim promjenama obavijestio tužitelja pismeno, a što je bio dužan, to se kod takvog stanja stvari ne može govoriti o paušalnom obračunu cijena za navedene usluge odnosno postupanju tužitelja suprotno cjenovniku i Odluci općinskog vijeća.

Prema odredbi člana 17. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, „Službeni list RBiH“, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i „Službene novine F BiH“, broj: 29/03 i 42/11), a u vezi sa članom 8. i 12. Zakona o komunalnim djelatnostima SBK te Odluke o komunalnom redu za područje Općine Travnik po kojoj je određena obaveza svih stanovnika Općine Travnik da plaćaju odvoz kućnog smeća i krupnog otpada, kao i obaveza tužitelja da odvozi smeće, da su isti dužni koristiti usluge odvoza smeća i plaćati adekvatnu naknadu tužitelju, slijedom čega je pravilno pravno stajalište prvostepenog suda da iz takvog odnosa proizilazi obaveza tuženog na plaćanje

utvrđene cijene za pruženu komunalnu uslugu. Kako se u konkretnom slučaju radi o djelatnosti individualne komunalne potrošnje, dakle odvozu komunalnog otpada-smeća, te da su računi ispostavljeni tuženom, a što i ne spori, i da u pogledu istih tuženi nije izjavio prigovor, već samo paušalno prigovara visini cijene obračunate usluge po članu domaćinstva, odnosno kako u tom pravcu tuženi nije dostavio dokaz iz kojeg bi ovaj sud eventualno mogao izvesti drugačiji zaključak, to su neosnovani prigovori žalitelja usmjereni očito na činjenično utvrđenje suda, a koji razlog kao žalbeni razlog nije dopušten u sporovima male vrijednosti.

Navodi žalitelja koje je isticao tokom postupka, a što se sadržajno ponavlja i u žalbi tj. da isti ne koristi navedene usluge jer sam uništava svoj otpad, nije prihvatljivo obzirom na naprijed propisane obaveze kako tužitelja, tako i tuženog, a naročito da tuženi i ne smije vršiti takve radnje zbog opasnosti po zdravlje ostalog stanovništva i zaštite okoline, pa kako tužitelj evidentno nije uskratio tuženom odvoz smeća, to navodi istaknuti u ovom pravcu ne mogu se uzeti kao osnova za oslobođanje tuženog od isplate predmetnog duga za navedene komunalne usluge.

Dokaz koji je tuženi priložio uz žalbu na okolnosti da tužitelj nije izvršavao svoje usluge, je bez utjecaja u na drugačiju odluku i ovog suda obzirom da se isti odnosi na izmještanje odlagališta patološkog otpada, a ne po pitanju odvoza individualnog kolektivnog otpada, i od strane mješтана naselja kojima ne pripada tuženi jer je isti nastanjen u naselju P..

U pogledu ostalih razloga žalbe ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Prema tome, a budući da ne stoje razlozi povrede odredaba parničnog postupka koji bi bili od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude te kako se ista temelji na naprijed relevantnim odredbama materijalnog prava, to je valjalo žalbu žalitelja odbiti kao neosnovanu.

Imajući u vidu naprijed navedeno, te da u sporovima male vrijednosti ne može se pobijati presuda iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (član 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku), pa kako nije bilo ni povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, to je ovaj sud odlučio kao u izreci presude temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

Sudija
Alma Islamović

Predsjednica Građanskog odjela
Mirjana Grubešić

